

Bilag 1.**Københavns Magistrat.
3. Afdeling.**

Den 9. Juni 1916.

Den i Loven af 29. April 1913 angaaende Understøttelse til Børn af Enker fastsatte Trangsgrense er formentlig bl. a. valgt under Hensyn til de paa Lovens Tilblivelsestid herskende Priser paa Levnedsmidler, Husleje og Brændsel. Som Følge af den ved Krigen skabte Dyrtid er Prisen paa disse Livsfornødenheder som bekendt steget overordentlig stærkt, og en Nedgang i Prisen er formentlig ikke foreløbig at vente.

Ved at yde Dyrtidshjælp til de Enker, der oppebærer Enkebørnsunderstøttelse, har man formaaet at bringe denne Understøttelses Pengeværdi paa Højde med, hvad den var forinden Krigen, en Foranstaltning, som har vist sin Tilstrækkelighed derved, at kun meget faa af de understøttede Enker har været nødt til at ty til Fattigvæsenet, hvis Understøttelse kan tilmaales rigeligere end Understøttelsen efter Enkebørnsloven.

De Enker, hvis Indtægter ligger over, men meget nær, den i Loven fastsatte Trangsgrense — hvad enten dette skyldes, at Arbejdslønnen paa Grund af Dyrtiden er steget, hvilken Stigning dog ikke kan siges at svare til Prisstigningen paa Livsfornødenhederne, eller at deres Indtægter allerede forinden Prisstigningen var over Trangsgrensen — er imidlertid for Tiden meget daarligt økonomisk stillede, og paa Grund af Enkebørnsunderstøttelseslovens Trangsgrensebestemmelser *nødsages saaledes Enker*, der kunde og burde holdes uden for Fattigvæsenet, *til at søge Fattighjælp*; hvad man ved Emanationen af Loven netop tilsigtede at fri Enkerne for, idet man fuldt ud havde Opmærksomheden henvendt paa de ubemidlede Enkers vanskelige Stilling og den moralske Depression, mange vilde lide ved at være undergivet fast Fattigforsorg.

Under Hensyn hertil tillader Magistraten sig derfor at henlede det høje Ministeriums Opmærksomhed paa dette Forhold, idet man samtidig tillader sig at henstille, at det ved en eventuel Revision af Loven eller paa anden Maade, f. Ex. ved en midlertidig Forandring af Lovens Trangsgrensebestemmelser, maa blive muliggjort saadanne Enker at erholde Enkebørnsunderstøttelse.

Lehmann.

N. P. Nielsen.

Til Indenrigsministeriet.